

Jorældre, at forsørge dem. Skal man gaa til det, maa det indrømmes, at Regjeringens Forslag i sin Tid var konsekvent, saa maatte man gaa til hvad man har i de andre skandinaviske Lande, Gjensidighed ogsaa for Børnene. Jeg ser ikke, at der er nogen Mening i at beholde denne Bestemmelse, jeg kan ikke gaa med til den. Jeg skal ikke, da Diskussionen har været saa længe, komme videre ind paa de Udtalelser, der ere fremkomne fra andre ærede Medlemmer, dog maa jeg overfor det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (Lüttichau) gjøre en Bemærkning med Hensyn til hans Betragtninger over den kristelige Menighedsforsørgelse og dens Udvikling i Pragis særlig i Tjdsfland. Den Udvikling, som han mente, den havde faaet i Pragis var for Resten ikke meget stor, den har saaledes ikke megen stor Udbredelse i de protestantiske Lande — i de katolske Lande er den noget større, det indrømmer jeg — men jeg er fuldstændig enig med ham i, at der navnlig i de senere Aar gjøres store Anstrængelser for den, det er jo Noget, der paa forskjellige Møder er bleven opløst med Tal, og jeg er i Besiddelse af nogle af disse Tal, der skrive sig fra for nogle Aar siden. Jeg vil ikke modsigte det ærede Medlem i, at det kunde være heldigt — jeg har selv været med til at underskrive en Opfordring i saa Henseende — at dette kunde faae Udbredelse i Danmark. Hvorledes Sagen stiller sig i de skandinaviske Lande, Sverige og Norge, veed jeg ikke, men efter den pietistiske Retning, der er oppe i Tiden, navnlig i Norge, tror jeg, at denne kristelige Menighedsforsørgelse lettere vil komme tilbragt der end i Danmark, og jeg vil sige, at netop paa Grund af vor Folkekarakter tror jeg, at den ikke vil faae stor Betydning hos os. Men jeg skal indrømme, at det vilde være heldigt, om vi kunde naae videre ad denne Vej, end hidtil er sket. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Ansættelse af Sygepleierker skal jeg sige, at det er jo Noget, som man Tid efter anden har tilstræbt i forskjellige Kommuner; men Bansegheden ligger jo i at faae disse Sygepleierker uddannede, og det kommer an paa, om ikke denne Ordning vil blive forholdsvis meget dyrere for Kommunerne end den hidtidige Ordning. Søvrigt taffer jeg for alle de Udtalelser, der ere faldne i Anledning af mit Forslag, og særlig de Herrer fra den anden Side af Salen. Det forekommer mig, at de have viist Velwillie imod mit Forslag og erkjendt, at det ikke var uberettiget at fremkomme med det. Der har kun fra et Par ærede Talere gjort sig en mindre imødekommende Stemning gjældende, navnlig

hos det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (Holch) og maaste ogsaa hos det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (Lüttichau), der begge mente, at der burde gaa andre Løve forud for denne. Men i sin store Almindelighed har Forslaget vundet en vis Anerkjendelse, og jeg haaber, at den Velwillie, som er viist ved Sagens 1ste Behandling stedse maa ledsage den paa dens videre Vandring.

Bertelsen (Beile Amts 5te Valgkreds):

Naar den ærede Forslagsstiller henviser mig til en Sammenligning med Forslagene i almindelig europæisk Fattiglovgivning, saa skal jeg indrømme, at med Hensyn til Kundskab om den europæiske Fattiglovgivning er den ærede Forslagsstiller langt forud for mig, saa det skal jeg ikke videre indlade mig paa. Men jeg har heller ikke hentet min Sammenligning deraf. Det, jeg har sammenlignet Forslaget med, er den Humanitet, som findes i vort Land lige overfor Fattigspørgsmaalet, og der har jeg hævdet og hævdet fremdeles bestemt, at Forslaget er ikke i Hvide dermed. Det, jeg har gjort gjældende, og det, jeg vedvarende vil gjøre gjældende, er, at Sygdom skal man modarbejde, førend den opstaar, men Forslaget er med sine personlige Indstrækningsbestemmelser saaledes indrettet, at det kun giver Medicinen, efter at Sygdommen alt er kommen tilfede. Jeg mener, at vi bør sande den Betragtning, som hersker ude i Landet, at vi bør imødekomme de Enkeltes fuldstændig berettigede Krav paa, at Hjælpen skal gives dem saa at sige for at forhindre Sygdommens Udbrud, men med denne berettigede Fordring staar Forslaget efter min Mening ikke i Hvide.

Forslagsstilleren (Thorup):

Jeg vil kun gjøre en kort Bemærkning lige overfor det ærede Medlem for Beile Amts 5te Valgkreds (Bertelsen), at jeg har virkelig tænkt mig, at det forøgede Pengebeløb, de ikke ubetydelige Summer, som skulle komme ind i Hjælpekasserne, navnlig ogsaa fra Statens Side, skulle træde til i dette Tilfælde, altsaa for at hjælpe de Paagjældende fra at komme ind under Fattigvæsenet, og jeg skal ligeledes gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det Lovforslag om smitomme Sygdomme, som vi vedtog, rammer ikke de Fattige saaledes, at den Understøttelse, de i den Anledning faae, betragtes som Fattighjælp efter mit Forslag. Det bliver ikke betragtet som Fattigforsørgelse, hvad der der gives, saa jeg tror, at det ærede Medlem tager noget fejl i denne Henseende.